

Спочатку на бавовнику виростає брунька. Отож соловейко, побачивши її, подумав, що то плід. Потім з'являється рожева квітка, а тоді з'являється коробочка з білою пухнастою бавовною. Згодом коробочка лускається, і з неї вилітає бавовна, і вітер розносить її далеко. А соловейко все сидів і чекав. Нарешті, плід доспів! Соловейко підлетів ближче. І що ж він побачив? Коробочка була порожня! – Порожня! – здивувався соловейко. І соловейко знову заспівав... Але від розчарування, бо соловейко не вмів плакати, він умів тільки співати.

– Твій? А чому твій? – здивувався селянин.
– Бо мій! Я його знайшов, я біля нього співав, і тепер він мій.
– Але ж не ти його посадив і виростив! – обурився селянин.
– То й що! Бачиш он ту квітку? З неї визріє плід, я його сам з'їм.

Та селянин всміхнувся у відповідь: “Ну що ж, – каже, – чекай. Тільки затям: у житті є речі, якими ти не можеш насолоджуватися сам один”.

Та звідки соловейкові знати, що куш той був не ягідний, а куш бавовнику.

– Безплідний куш! Нащо тобі рости тут, нащо жити на світі, коли ти нікому не потрібний!.. Тут прийшов селянин й каже: “Ти помиляєшся, соловейко! Краса цього куща не в смачних плодах, а в білосніжній бавовні. Бачиш мій одяг? Він зроблений саме з бавовни. І в інших людей одяг з бавовни. Тоді соловейко зрозумів, що не все повинно бути тільки для когось одного. Деякі речі потрібні всім, якій гарний куш! Його плоди потрібні всім, всім, всім!”

Сіра пташка нічого не відповіла й полетіла собі.

З часом на кущі виросла ніжна рожева квітка.

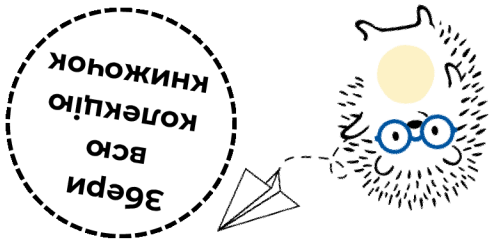
– Ой, яка рожева, гарна квітка! Я такої квітки зроду ще не бачив! – заспівав на радіощах соловейко. На те він і соловейко, щоб на радіощах виспівувати.

І ось підійшов до куща селянин.

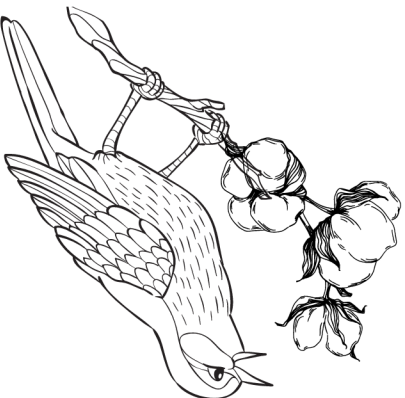
Соловейко йому й каже: – Не чіпай куща! Він мій, я не дам тобі сидіти біля нього й дивитися на рожеву квітку! А вже поласувати плодом – і поготів!

МАЛЕНЬКА БІБЛІОТЕКА
ІЖАЧКА-РОЗУМНИЧКА

Аж тут прилетіла сіра пташка.
– Лети геть! Це мій куш! Не сідай на нього й не дивись на його плід! – вигукнув соловейко.
– Твій? А чому це твій? – здивувалася пташка.
– Бо я його знайшов, я біля нього співав, і тепер він мій!
– Але ж не ти його посадив і виростив! – сказала сіра пташка.
– То й що?! Ось я сяду на нього й сидітиму доти, доки плід доспіє, а потім його сам з'їм.

СОЛОВЕЙКО ПРО ЩО СПІВАЄ

Маленька бібліотека Іжачка-Розумничка

Одного разу соловейко пролітав над річкою й побачив на березі гарний зелений куш.
– Ой, який гарний куш! Яка краса! – заспівав на радіощах соловейко. На те він і соловейко, щоб на радіощах виспівувати.

Дивиться – а на ньому ще й плід невеличкий висить. – Ой, який гарненький плід! – заспівав на радіощах соловейко. На те він і соловейко, щоб на радіощах виспівувати.

